

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Secrieru Galina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Galinei Secrieru împotriva Consiliului orașenesc Ialoveni, Primăriei orașului Ialoveni, Întovărășirii Pomicole „Piersicul Auriu” și Ninei Vîrlan cu privire la anularea deciziei și a contractului de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015 prin care a fost admis apelul declarat de Vîrlan Nina, casată hotărîrea Judecătoriei Ialoveni din 24 martie 215, și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 09 octombrie 2008, Secrieru Galina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orașenesc Ialoveni, Primăriei orașului Ialoveni și Ninei Vîrlan cu privire la anularea deciziei și a contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii a invocat că în anul 1997, Primăria orașului Ialoveni i-a acordat în Întovărășirea Pomicolă „Zarea” lotul pomicol cu nr. 48, fapt ce se confirmă prin adeverința eliberată de către Președintele ÎP „Zarea”.

Însă, nu poate să se folosească de acest teren, deoarece prin contractul de vânzare-cumpărare din 05 octombrie 2014, Primăria orașului Ialoveni a vîndut terenul respectiv Ninei Vîrlan, iar prin decizia Consiliului orașenesc Ialoveni nr. 14-04/4 din 20 octombrie 2004 cu privire la permisiunea de a privatiza loturile de grădină din Întovărășirea Pomicolă „Zarea” a fost permisă privatizarea lotului respectiv de către Vîrlan Nina.

Consideră reclamanta că în urma acțiunilor ilegale a Primăriei orașului Ialoveni au fost lezate drepturile membrilor Întovărășirii Pomicole „Zarea”, deoarece terenul cu nr. 48, i-a fost repartizat Ninei Vîrlan ilegal, dat fiind că aceasta din urmă nu a fost niciodată membru a Întovărășirii Pomicole „Zarea”, și conform statutului nu are dreptul la loturi în întovărășirea dată.

Solicită anularea deciziei Consiliului orășenesc Ialoveni nr. 14-04/4 din 20 octombrie 2004 cu privire la permisiunea de a privatiza loturile de grădină din Întovărășirea Pomicolă „Zarea” în partea privatizării de către Vîrlan Nina a lotului nr. 48, și a contractului de vânzare-cumpărare din 20 octombrie 2004 încheiate între Primăria orașului Ialoveni și Vîrlan Nina în partea vânzării lotului nr. 48 din ÎP „Zarea”.

La data de 19 martie 2009, prin încheierea protocolară a fost admis demersul de atragere în calitate de pîrît a ÎP „Piersicul Auriu” (ÎP „Zarea”) (f. d. 79, vol. I).

Prin hotărîrea Judecătoria Ialoveni din 15 iulie 2011 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f. d. 99, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2012 a fost respins apelul declarat de Secrieru Galina și menținută hotărîrea primei instanțe (f. d. 120, vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2012, a fost admis recursul declarat de Secrieru Galina, casată decizia instanței de apel și hotărîrii primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată (f. d. 135-139, vol. I).

Prin încheierea Judecătoria Ialoveni din 17 noiembrie 2014, cererea de chemare în judecată depusă de Secrieru Galina a fost scoasă de pe rol (f. d. 219, vol. I).

Prin încheierea Judecătoria Ialoveni din 22 ianuarie 2015, a fost anulată încheierea Judecătoria Ialoveni din 17 noiembrie 2014, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Secrieru Galina a fost scoasă de pe rol (f. d. 229, vol. I).

Prin hotărîrea Judecătoria Ialoveni din 24 martie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind anulată decizia nr. 14-04/4 din 20 octombrie 2004 cu privire la permisiunea de a privatiza loturile din întovărășirile pomicole în partea privatizării de Vîrlan Nina a lotului pomicol nr. 48 din ÎP „Zarea” (Piersicul Auriu) cu suprafața de 600 m.p., și contractul de vânzare-cumpărare a lotului din 05 octombrie 2004 încheiat între Primăria orașului Ialoveni și Vîrlan Nina în partea vânzării lotului nr. 48 din ÎP „Zarea” cu suprafața de 600 m.p. (f. d. 29-30, vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015 a fost admis apelul declarat de Vîrlan Nina, casată hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f. d. 73-79, vol. II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că nu există probe ce ar confirma faptul că Galinei Secrieru i-a fost repartizat în folosință lotul nr. 48, iar drepturile acesteia nu au fost lezate prin decizia Consiliului orășenesc Ialoveni nr. 14-04/4 din 20 octombrie 2004 cu privire la permisiunea de a privatiza loturile de grădină din Întovărășirea Pomicolă „Zarea” în partea privatizării de către Vîrlan Nina a lotului nr. 48.

Concomitent, instanța de apel a invocat că contractul de vânzare-cumpărare din 20 octombrie 2004, încheiate între Primăria orașului Ialoveni și Vîrlan Nina în partea vânzării lotului nr. 48 din ÎP „Zarea”, corespunde întru totul exigențelor impuse de lege, iar temeieri de declarare a nulității acestui contract nu au fost stabilite.

La 24 martie 2016, Secrieru Galina a declarat recurs împotriva deciziei instanțe de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și nejustificat a concluzionat că conform Legii contenciosului administrativ

dreptul de a solicita anularea actului î-l deține persoana căreia îi sunt lezate drepturile și interesele sale legale, și nu persoana care se consideră vătămată.

Indică că dreptul temei pentru a solicita anularea deciziei Consiliului orașenesc Ialoveni nr. 14-04/4 din 20 octombrie 2004, servește Adeverința de calitate de membru a ÎP „Zarea” din anul 1996, semnată de fostul președinte a ÎP „Zarea” Mageru, care nu a fost contestată și este în vigoare pînă în prezent.

Iar martorul Lapușanschi a confirmat că dînsei i-a fost acordat lotul pomicol nr. 48 din cadrul ÎP „Zarea”.

Astfel, consideră în mod legal că drepturile ei asupra lotului din cadrul fostei ÎP „Zarea” au fost vătămate.

Totodată, susține că Vîrlan Nina nu dispune de Adeverința de membru al ÎP „Zarea” sau conform art. 7 din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pămîntului, membrii întovărășirilor pomicole, care doresc să cumpere lotul, aflat în folosință, depun la autoritatea administrației publice locale o cerere de cumpărare, la care se anexează documentele ce confirmă calitatea de membru a întovărășirii respective.

Menționează că documentul ce confirmă calitatea de membru este Adeverința de membru a întovărășirii, însă la caz Adeverința ce ar confirma calitatea Ninei Vîrlan de membru al ÎM „Zarea” nu a fost prezentată nici de însăși Vîrlan Nina și nici de Primăria orașului Ialoveni, respectiv privatizarea lotului pomicol de către Vîrlan Nina este ilegală.

Indică că conform p. 4 din Statutul-model al întovărășirii pomicole, aprobat prin hotărîrea Guvernului cu privire la întovărășirile pomicole nr. 629 din 13 noiembrie 1991, membrilor întovărășirilor pomicole li se acordă loturi de pămînt cu suprafața de cel mult 600 m.p., iar loturile de pămînt, repartizate pînă la 1 ianuarie a.c. se păstrează în dimensiunile stabilite de legislația în vigoare la momentul repartizării, aceleași cerințe fiind stipulate și în p. 4 din Statutul ÎP „Persicul Auriu”, aprobat în anul 2007.

Astfel, susține că instanța de apel a aplicat în mod eronat legea, și nejustificat a concluzionat că la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare, statutul ÎP „Zarea” nu interzicea repartizarea loturilor de pămînt cu o suprafață mai mare de 600 m.p.

Deoarece, atît Statutul-model cît și Statutul ÎP „Persicul Auriu” stabilesc că se păstrează loturile în dimensiunile stabilite de legislația în vigoare pînă la 01 ianuarie 1991, iar după aprobarea Statutului-model a întovărășirii pomicole prin hotărîrea Guvernului nr. 629 din 13 noiembrie 1991 membrilor întovărășirilor pomicole li se acordă loturi de cel mult 600 m.p., însă Vîrlan Nina, în anul 2003 a acaparat două loturi pomicole (47-48), cu suprafața totală de 1200 m.p., în anul 2003, ce contravine prevederilor Statutului-model în vigoare în anul 2003.

Mai indică că deși, conform art. 373 alin. (4) pct. 4 CPC, instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărîrii primei instanțe, fiind obligată să verifice legalitatea hotărîrii în întregul ei, la caz instanța de apel nu a verificat legalitatea copiilor, neautentificate de conducerea ÎP „Persicul Auriu” a pretinselor hotărîri a cîrmuirii ÎP „Zarea” din 08 iunie 2003 și a adunării generale din 06 iulie 2003, prezentate de Vîrlan Nina în calitate de probe în confirmarea faptului că a fost primită în calitate de membru al ÎP „Zarea” cu acordarea a două loturi pomicole nr. 47-48.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din materialele copia deciziei instanței de apel din 15 ianuarie 2015 a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv recurentei Secrieru Galina la data de 25 ianuarie 2015 (f. d. 80), însă date ce ar confirma recepționarea acesteia de către destinatari, materialele cauzei nu conțin.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 24 martie 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Secrieru Galina este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Secrieru Galina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe cînd în recursul declarat de către Secrieru Galina asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Secrieru Galina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Secrieru Galina se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari